

Research methodology. The literature review was conducted in order to systematize the available theoretical knowledge and research on the topic of directing in the theater. Observation of the performances allowed to collect primary data on the influence of the director's decisions on the perception of the performance. The use of analytical analysis made it possible to synthesize and evaluate the obtained information, to identify the main trends and connections between the director's decisions and their impact on the interpretation of the text. *Results.* It is proven that through the prism of his own vision, cultural context and modern realities, the director becomes an intermediary between the author and the audience, capable of radically changing the perception of the work. Modern theater often acts as a platform for dialogue with the audience, where the direction allows the director to ask the audience questions, forcing them to rethink their own views and empathize with the characters. Effective direction can engage the audience not only intellectually, but also emotionally, making the theatrical experience unforgettable. Directing, which affects not only the interpretation of a specific work, but also the direction of the development of theatrical art as a whole, becomes a source of innovation, opening up new forms of expression and opportunities for experimentation. It was determined that the director's decisions shape the theatrical experience, determine the perception of the interpretation and encourage reflection. *Novelty.* The novelty of the study also lies in the detailed analysis of a wide range of directing styles – from classical to experimental – and the assessment of their influence on the interpretation of the text. It provides a new perspective on the diversity of theater practices and enriches the understanding of directing as an art. The practical significance. The study offers a systematic approach to the analysis and evaluation of directorial decisions, which can be applied by directors, actors and other theater practitioners to reflect on their own projects. This contributes to a deeper understanding of the impact of directing on a theatrical performance and can be used as a basis for developing new creative concepts.

Key words: director, directorial decisions, modern theater, theatrical performance, creative expression, depth of characters.

Надійшла до редакції 21.03.2024 р.

УДК 793.33:37.018.54(477)

ЕСТЕТИКА КАБАРЕ В СУЧАСНОМУ ТАНЦЮВАЛЬНОМУ СПОРТІ

Базела Дмитро Дмитрович – заслужений артист України, доцент кафедри хореографічного мистецтва, Київський національний університет культури і мистецтв, м. Київ,
<https://orcid.org/0000-0002-5345-8862>
DOI: <https://doi.org/10.35619/ucpmk.v48i.778>
ddbazela@gmail.com

Досліджено особливості танців категорії Кабаре і виявлено їхні художньо-естетичні особливості в контексті специфіки розвитку сучасного танцювального спорту. Розглянуто вимоги до виконавців категорії Кабаре, визначені Національною танцювальною організацією Америки (National Dance Council of America) та Національною танцювальною організацією Канади (National Dance Council of Canada) та особливості оцінювання. Виявлено, що специфіку танців категорії Кабаре визначає певний набір елементів: тема, гра персонажа, затверджений реквізит; імерсивна компонента, що сприяє залученню глядача в історію, яку виконавці розповідають засобами хореографічної та музичної виразності; використання підтримок, підйомів у повітрі, трюкових елементів, акробатичних рухів, падінь, ковзання, відривів, зміни партнерів, зворотного ведення/слідування та ін. Констатовано, що відповідно до тенденцій соціокультурного простору перших десятиліть ХХІ ст. розвиток танцювального спорту відбувається у напрямку естетизації. У контексті естетичних особливостей танців категорії Кабаре можна говорити про чітко виражені синтетичні тенденції (звернення до засобів лексичної виразності хореографічного мистецтва, театального та циркового мистецтва; взаємопроникнення виражальних засобів одного виду мистецтва в інший; змішання жанрів; розмивання кордонів між мистецтвом танцю і видовищним мистецтвом), театралізацію, видовищність, трюкову естетику та віртуозність виконання.

Ключові слова: кабаре, танцювальний спорт, спортивний бальний танець, художньо-естетичні особливості, видовищність, театралізація, трюки, віртуозність.

Актуальність дослідження. Станом на початок третього десятиліття ХХІ ст. танцювальний спорт отримав широке поширення і популяризацію світового масштабу. Орієнтований на змагальні виступи яскравий і видовищний спортивний бальний танець поєднує в собі складну техніку виконання і естетичну витонченість видовищних мистецтв, що вирізняються власною своєрідністю відповідно до визначених категорій.

Кабаре – одна з категорій, що входить до змагань із танцювального спорту в країнах Азійсько-Тихоокеанського регіону, зокрема США, Канада, Австралія та ін. Актуальність її дослідження на сучасному етапі зумовлена провідними тенденціями соціокультурного простору ХХІ ст. – глобалізацією, цифровізацією, інтеграційними процесами та ін., що, у свою чергу, передбачають переосмислення підходів до професійної діяльності хореографів і вимагають розширення теоретичної бази танцювального спорту з метою підготовки фахівців, які були б затребуваними не лише в Україні, але й за кордоном.

Останні дослідження та публікації. Одним із перспективних напрямів дослідження хореографічного мистецтва на сучасному етапі є танцювальний спорт. Різноманітним його аспектам присвячено публікації і багатьох українських мистецтвознавців – М. Богданової [1], М. Кеби [3], Т. Павлюк [6- 7], Р. Гриценюка [5] та ін. Основну дослідницьку увагу авторами приділено танцям європейської та латиноамериканської

програми міжнародного стилю, а також висвітлено окремі аспекти американського стилю, австралійського New Voug та формейшн. Окрему увагу звернено на питання естетики танцювального спорту. Так, до прикладу, проблему взаємодії спорту і мистецтва та естетичну виразність танцювального спорту розглядають І. Спінул та Л. Спінул [8], дослідження проблематики виражальних засобів та художньо-естетичних аспектів спортивного бального танцю, а також аналіз факторів впливу на посилення хореографічної виразності здійснює М. Кеба [2] та ін. Проте особливості танців категорії Кабаре в контексті сучасного танцювального спорту лишаються практично недослідженими з мистецтвознавчих позицій.

Мета дослідження – виявити художньо-естетичні особливості танців категорії «Кабаре» в контексті специфіки розвитку сучасного танцювального спорту.

Методи дослідження. Застосовано метод системного аналізу, типологічний та компаративний метод, метод мистецтвознавчого аналізу, що посприяло розгляду особливостей категорії кабаре як частини танцювального спорту, з властивою їй своєрідністю, виявленні характерних техніко-технічних та естетичних рис кабаре.

Виклад матеріалу. Кабаре – це одна з категорій в змагальних програмах танцювального спорту; сольний, парний виступ, або виступ кількох танцюристів (зазвичай у цій категорії виступають танцювальні пари), в якому демонструються повітряні танці та артистизм з переходами на танцювальний майданчик і за його межі. Специфіка цієї категорії полягає у використанні ліфтингу, танців та музичного супроводу у будь-якому жанрі/поєднанні, за бажанням виконавців [10; 6].

Незважаючи на те, що Кабаре вважається однією з категорій танцювального спорту, що передбачає найменше обмежень, у силабусі змагань усе ж прописані певні чітко визначені правила. Вони стосуються вибору музичного супроводу, хронометражу танцю, реквізитів, особливостей виходу та ін. Так, відповідно до силабусу, під час проведення чемпіонатів та змагань з кабаре дозволяється:

- будь-який виступ у будь-якому стилі, який танцювальна пара обирає для виконання як шоу-номера;
- довільний вибір музичного супроводу;
- соло без обмежень у вільній формі;
- дозволений час 4 хв. 45 с. включно з входом (відлік починається, коли перший учасник ступить на паркет) та виходом із паркету (відлік закінчується коли останній учасник покине межі паркету);
- використання реквізиту: реквізит визначається як будь-який предмет, який не є частиною прийнятого костюма учасників, і що не прикріплений до танцюристів або їх костюмів протягом всього часу їхнього перебування на паркеті (при цьому один або обидва танцюристи весь час тримають цей реквізит і не залишають його на підлозі);
- на змаганнях кабаре порядок виступів пари обирається жеребкуванням.

У випадку, коли категорія Кабаре представлена на танцювальних чемпіонатах із конкретного танцю максимально допустиме використання його хореографічної лексики складає від 10% (наприклад, Відкритий чемпіонат зі свінгу – The Open Swing Dance Championships) до 50% (The Summit Championship) від загального обсягу танцювального виступу.

При оцінюванні суддями враховуються наступні критерії: таймінг (більша частина – впізнаваний таймінг основного танцю), музичність (танцювальні партнери демонструють свою здатність творчо працювати з ритмом своєї індивідуальної музики різнomanітними способами, включно з патернами, футворком, «хітсами», трюками та ін.); техніка: техніка відображається через балнас, розміщення і лінію. Це відноситься і до загальної техніки партнерського танцю, і якому рух «заземлений», і є чіткість правильної зміни ваги з ноги на ногу (техніка та/або стиль виконання, характерні для конкретного танцю; рухи чіткі та легкі); складність: відображається у складності патерів, поворотів, складністю яскравих рухів, а також рівнем трюків, «дріпсів», «дропсів» та підйомів (наприклад, кількість поворотів, виконаних як на обох, так і на одній нозі); партнерство/зв'язок: відображається в аспекті танцю ведення/слідування; хореографія: інтерпретація музики танцювальною парою (оригінальність, доцільність використання танцювального простору та ін.); загальна презентація: включає костюми, видовищність та рівень спортивної майстерності [9; 21].

Дослідження естетики танців категорії Кабаре, в першу чергу, передбачає уточнення розуміння спортивного бального танцю як феномену естетичного.

Естетичний досвід є наслідком сприйняття об'єкта уваги як самоцінного, оскільки це сприйняття супроводжує естетичну емоцію. Як один із предметно-просторових видів мистецтва хореографія завжди перебуває в процесі становлення. Фактично для танцюриста естетичний вибір безпосередньо пов'язаний з рухами як засобами створення значущого «цілого», обов'язковими складовими якого є взаємодія рухових

структур і взаємозв'язку компонентів танцювального середовища. Таким чином, унікальну віртуальну форму танцюрист створює засобами кроків, манери виконання, рухової активності відносно партнера, а також завдяки музичному супроводу, кольору, лініям, текстурі та ін. Власне саме естетичне сприйняття танцю безпосередньо пов'язане з ефективною передачею повідомлення між виконавцями та глядачем і безпосередньо залежить від складності руху [11].

Специфіка категорії естетичного в контексті танцювального спорту або спортивного бального танцю – динамічного та запального танцювального виду спорту, в якому поєднано елегантність, атлетизм і виступи, полягає в тому, що основою його естетичної структури є рух (засіб створення образу) та пластика (виражальний засіб). Для танцювального спорту, що вирізняється «високим рівнем техніки виконання та синтезовано-модернізованими модифікаціями в хореографічному мистецтві» [2; 103], змагальність якого «в загальносоціальному контексті є важливою ланкою між спортом та мистецтвом» [2; 103] характерна власна естетика.

Досліджуючи естетичні особливості спортивного бального танцю, науковці наголошують на тому, що саме розуміння специфіки її функціонування є механізмом його осмислення як художньої практики [12]. На думку М. Кеби, «естетична виразність у спортивному бальному танці проявляється за умови наявності естетичних властивостей та ілюструється метафорою, що надається абстрактною структурою танцю» [2; 105], відтак, він може бути виразником неособистих емоцій, відчуттів та почуттів, художніх ідей або цілей, соціокультурної ідентичності, а також «якості, пов'язані з музичним супроводом або ті, що передаються ними» [2; 105]. Отже, естетична свідомість, чуттєвість танцюристів до перцептивних, інтелектуальних та емоційних переживань повинна поглибитися та інтегруватися в його сутність, тоді вона зможе стати невід'ємною частиною їх танців.

Серед сучасних науковців найбільш поширеним шляхом дослідження різноманітних аспектів танцювального спорту є виявлення точок перетину спорту та танцю, що є логічним, оскільки в соціокультурному просторі XXI ст. спостерігається дуалістичний процес у царині соматичної рухової активності між цими явищами. З одного боку, бальний танець збагачується складними трюковими елементами, спортивним афектом, змагальницьким характером, спортивним термінологічним апаратом, не втрачаючи свого онтологічного підґрунтя. А з іншого боку, спостерігається рух спортивного бального танцю до естетизації, завдяки включенню таких атрибутів танцю, як зокрема хореографічність, художній образ, естетика тілесності та ін.

У контексті естетичних особливостей танців категорії Кабаре можна говорити про чітко виражені синтетичні тенденції:

- звернення до засобів лексичної виразності не лише хореографічного мистецтва (зазвичай танців, що входять до європейської та латиноамериканської програми), а й театрального і циркового мистецтва;
- взаємопроникнення виражальних засобів одного виду мистецтва в інший;
- змішання жанрів;
- розмивання кордонів між мистецтвом танцю і видовищним мистецтвом.

Кожен виступ у категорії Кабаре присвячений конкретній тематиці, що є визначальною для сюжетної лінії, художнього образу танцюристів, побудови хореографічної композиції, використання підтримок, підйомів у повітрі, трюкових елементів, акробатичних рухів, падінь, ковзання, відривів, зміни партнерів, зворотного ведення/слідування, вибору музичного супроводу, костюмів, реквізиту та ін. Отже, важливою умовою виступу у категорії Кабаре є театралізація, що в контексті специфіки танцювального спорту можна розуміти як творчий спосіб приведення сценарію танцювального номера до художньої образної форми змагальної хореографічної постановки через систему образотворчих, виражальних та алегоричних засобів у просторі танцювального паркету.

Театралізація як пошук актуальних способів вираження сенсів у сучасному танцювальному спорті загалом та категорії Кабаре зокрема – важливий процес, що дозволяє вирішити цілий спектр завдань, що традиційно постають перед танцюристами в процесі постановки танцю для програми чемпіонату чи різноманітних змагань. Зокрема в контексті Кабаре мова йде про:

- способи перероблення матеріалу, що початково не призначений для постановки спортивного бального танцю;
- практичне використання різних технік та виражальних засобів для створення творчого синтезу;
- збагачення образної палітри хореографічного виступу за рахунок виходу за межі виразності танців традиційної програми (європейської та латиноамериканської);
- опанування матеріалу з урахуванням аналізу потенційного суддівства та глядацької аудиторії;
- опанування способів розробки матеріалу максимально наближеного за контекстом до сучасного глядача, а відтак і більш ефективного для сприйняття загального постановочного рішення танцювального виступу.

Таким чином, у контексті специфіки танців категорії Кабаре процес театралізації позиціюється як віднайдення хореографічного еквіваленту для матеріалу, що початково не призначений для танцювального спорту. Тобто мова йде про спробу створення унікального хореографічного образу у просторі танцювального паркету за допомогою засобів виразності танцювального спорту.

Спортивні трюки в танці категорії Кабаре вимагають максимальної фізичної напруги і безсумнівно підвищують видовищність танцювального мистецтва. Водночас естетизація і художність танців цієї категорії підвищує видовищність танцювального спорту і приваблює глядачів, оскільки її специфіка передбачає створення танцюристами візуального, несподіваного, екстремального, вражаючого та захопливого глядача явища [4; 112]. Використання великої кількості трюкових та акробатичних елементів виступи танцюристів категорії Кабаре – надзвичайно яскраві та ефектні. Зазвичай в програмі виконуються характерний футворк, дропси, повороти, складні підтримки та ін.

У контексті трюкової естетики особливого значення набуває віртуозність – вищий рівень виконавської майстерності, атрибут творчої діяльності танцюристів, важливий компонент професійної готовності до технічно досконалої та самобутньої виконавської інтерпретації музики, артистична якість, необхідна для змагального виконання танцю. У художньому феномені віртуозності відображається взаємна зумовленість технічної та художньої складових процесу створення і виконання хореографії на паркеті. Як особлива естетична цінність виконання в танцювальному спорті, віртуозність є найважливішою умовою втілення творчого задуму танцюристів, досягнення істинної єдності змісту та форми виступу на паркеті, показником високого рівня професійної компетенції виконавця у використанні виражальних засобів танцювального спорту. Фактор віртуозності в танцювальному спорті загалом та категорії Кабаре зокрема реалізується у виконавстві танцюристів і є відображенням такого художнього акту, в якому танцюрист демонструє процес подолання технічних складнощів, найфіліграннішого виконання складних трюків.

Висновки. Дослідження виявило, що відповідно до тенденцій соціокультурного простору перших десятиліть ХХІ ст. розвиток танцювального спорту відбувається у напрямку естетизації. Специфіку танців категорії Кабаре визначає певний набір елементів, що окрім іншого включає: тему, гру персонажа, затверджений реквізит; іммерсивну компоненту, що сприяє залученню глядача в історію, яку виконавці розповідають засобами хореографічної та музичної виразності; використання підтримок, підйомів у повітрі, трюкових елементів, акробатичних рухів, падінь, ковзання, відривів, зміни партнерів, зворотного ведення/слідування та ін. Естетичні особливості танців категорії Кабаре визначаються специфічним синтезом мистецтв (звернення до засобів лексичної виразності хореографічного мистецтва, театрального та циркового мистецтва; взаємопроникнення виражальних засобів одного виду мистецтва в інший; змішання жанрів; розмивання кордонів між мистецтвом танцю і видовищним мистецтвом), театралізацією, видовищністю, трюковою естетикою та віртуозністю.

Список використаної літератури

1. Богданова М. В. Спортивний танець у системі бальної хореографії. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку*. 2014. Вип. 20. С. 214–217.
2. Кеба М. Є. Естетична виразність спортивного бального танцю. *Культура і сучасність*. 2019. № 2. С. 102–106.
3. Кеба М. Є. Танцювальний спорт ХХІ століття: сучасні методики навчання. *Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтвознавство»*. 2022. Вип. 46. С. 169–174.
4. Крись А. І. Сценічна бальна хореографія як явище сучасних видовищних мистецтв : дис. канд миств. : 26.00.01 / Київ. нац. ун-т культури і мистецтв, Київ, 2023. 225 с.
5. Гриценюк Р. А. Формейшн в танцювальному спорті: техніко-композиційні особливості. *Мистецтвознавчі зап.: зб. наук. пр.* 2021. Вип. 40. С. 83–88.
6. Павлюк Т. С. Специфіка конкурсних танцювальних секвенцій стилю Нью-Воуг. *Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтвознавство»*. 2018. Вип. 39. С. 121–128.
7. Павлюк Т. С. Тенденції розвитку бальної хореографії у Північній Америці кінця ХІХ – початку ХХІ століття. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку*. 2021. Вип. 38. С. 118–127.
8. Спінул І. В., Спінул О. М. Особливості естетично-ціннісного сприйняття сучасного спортивного бального танцю. *Наук. зап. Серія: Педагогічні науки*. 2022. Вип. 207. С. 309–314.
9. National Dance Council of Canada. NDCC Rule Book. 2024. URL : <https://dancouncil.ca/downloads/NDCC%20Rule%20Book.pdf> (дата звернення : 17.05.2024). 53 p.
10. NDCA.Rules & Regulations. national dance council OF America, Inc. 2024. 118 p. URL : <https://www.ndca.org/pdf/2024January%20-%20Compiled%20Rule%20Book%20Master%20v2%20-%20reduced%20size.pdf> (дата звернення : 17.05.2024).
11. Orlandi A., Cross E., Orgs G. Timing is everything: Dance aesthetics depend on the complexity of movement kinematics. *Cognition*. 2020. Vol. 205. URL : <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0010027720302651> (дата звернення : 7.05.2024).
12. Vermeij R. Aesthetic Expression. 2012. URL : <https://wdced.com/2012/11/ruud-vermeij-aesthetic-expression/> (дата звернення 12.07.2019).

References

1. Bohdanova M. V. Sports dance in the system of ballroom choreography. *Ukrainska kultura: mynule, suchasne, shliakhy rozvytku*. 2014. Vyp. 20. S. 214–217.
2. Keba M. Ye. The beauty of sports ballroom dance is aesthetically pleasing. *Kultura i suchasnist*. 2019. № 2. S. 102–106.
3. Keba M. Ye. Dance sport of the 21st century: modern methods of learning. *Visnyk KNUKiM. Seriiia «Mystetstvoznavstvo»*. 2022. Vyp. 46. S. 169–174.
4. Krys A. I. Stage ballroom choreography as a manifestation of daily visionary mysteries: dys. kand mystetstvoznavstva : 26.00.01 / Kyivskiy natsionalnyi universytet kultury i mystetstv. Kyiv, 2023. 225 s.
5. Hrytseniuk R. A. Formation in dance sports: technical and compositional features. *Mystetstvoznavchi zapysky: zb. nauk. prats*. 2021. Vyp. 40. S. 83–88.
6. Pavliuk T. S. Specificity of competitive dance sequences in the New Vogue style. *Visnyk KNUKiM. Seriiia «Mystetstvoznavstvo»*. 2018. Vyp. 39. S. 121–128.
7. Pavliuk T. S. Tendencies in the development of ballroom choreography in Western America from the end of the 19th century to the beginning of the 21st century. *Ukrainska kultura: mynule, suchasne, shliakhy rozvytku*. 2021. Vyp. 38. S. 118–127.
8. Spinul, I. V., Spinul, O. M. Features of the aesthetically valuable character of daily sports ballroom dance. *Naukovi zapysky. Seriiia: Pedahohichni nauky*. 2022. Vyp. 207. S. 309–314.
9. National Dance Council of Canada. NDCC Rule Book. 2024. URL : <https://dancecouncil.ca/downloads/NDCC%20Rule%20Book.pdf> (дата звернення : 17.05.2024). 53 p.
10. NDCA.Rules & Regulations. national dance council OF America, Inc. 2024. 118 p. URL : <https://www.ndca.org/pdf/2024%20January%20-%20Compiled%20Rule%20Book%20Master%20v2%20-%20reduced%20size.pdf> (дата звернення : 17.05.2024).
11. Orlandi A., Cross E., Orgs G. Timing is everything: Dance aesthetics depend on the complexity of movement kinematics. *Cognition*. 2020. Vol. 205. URL : <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0010027720302651> (дата звернення : 7.05.2024).
12. Vermeij R. Aesthetic Expression. 2012. URL : <https://wdced.com/2012/11/ruud-vermeij-aesthetic-expression/> (дата звернення 12.07.2019).

CABARET AESTHETICS IN MODERN DANCE SPORTS

Basela Dmytro – Honored Artist of Ukraine Associate Professor of the Department of Choreographic Art
Kyiv National University of Culture and Arts, Kyiv

The peculiarities of dances of the Cabaret category were studied and their artistic and aesthetic features were revealed in the context of the specifics of the development of modern dance sports. The requirements for performers of the Cabaret category, defined by the National Dance Council of America and the National Dance Council of Canada, as well as the evaluation features are considered. It was found that the specificity of dances in the Cabaret category is determined by a certain set of elements: theme, character play, approved props; an immersive component that helps to involve the viewer in the story, which the performers tell by means of choreographic and musical expressiveness; the use of supports, lifts in the air, stunt elements, acrobatic movements, falls, slides, breakaways, changing partners, reverse leading/following, etc. It was established that in accordance with the trends of the socio-cultural space of the first decades of the 21st century. the development of dance sports takes place in the direction of aestheticization. In the context of the aesthetic features of dances of the Cabaret category, we can talk about clearly expressed synthetic tendencies (appeal to the means of lexical expressiveness of choreographic art, theater and circus art; interpenetration of expressive means of one type of art into another; mixing of genres; blurring of boundaries between the art of dance and the performing arts), theatricality, spectacle, trick aesthetics and virtuosity of performance.

Key words: Cabaret, dance sport, sports ballroom dance, artistic and aesthetic features, spectacle, theatricalization, tricks, virtuosity.

UDC 793.33:37.018.54(477)

CABARET AESTHETICS IN MODERN DANCE SPORTS

Basela Dmytro – Honored Artist of Ukraine Associate Professor of the Department of Choreographic Art
Kyiv National University of Culture and Arts, Kyiv

The purpose of the article is to reveal the artistic and aesthetic features of dances of the «Cabaret» category in the context of the specifics of the development of modern dance sports.

Research methodology. The method of systematic analysis, typological and comparative method, method of art analysis was applied, which contributed to the examination of the peculiarities of the category of cabaret as a part of dance sport, with its inherent originality, and the identification of characteristic technical, technical and aesthetic features of cabaret.

Scientific novelty. The peculiarities of dances of the Cabaret category were studied and their artistic and aesthetic features were revealed in the context of the specifics of the development of modern dance sports. The requirements for performers of the Cabaret category, defined by the National Dance Council of America and the National Dance Council of Canada, as well as the evaluation features are considered. It was found that the specificity of dances in the Cabaret category is determined by a certain set of elements: theme, character play, approved props; an immersive component

that helps to involve the viewer in the story, which the performers tell by means of choreographic and musical expressiveness; the use of supports, lifts in the air, stunt elements, acrobatic movements, falls, slides, breakaways, changing partners, reverse leading/following, etc.

Practical significance. The material expands information about the peculiarities of dances of the Cabaret category and reveals their artistic and aesthetic features in the context of the specifics of the development of modern dance sports.

Key words: Cabaret, dance sport, sports ballroom dance, artistic and aesthetic features, spectacle, theatricalization, tricks, virtuosity.

Надійшла до редакції 26.05.2024 р.

UDK 792.2

THE CURRENT TREND OF MODERN THEATRICAL CULTURE: AN INDEPENDENT THEATRICAL FORMAT

Shumakova Svitlana – Candidate of Art History, Associate Professor
Associate Professor of Directing Department
Kharkov State Academy of Culture, Kharkiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0002-2269-3149>
DOI: <https://doi.org/10.35619/ucpmk.v48i.779>
svetlana-klr@ukr.net

Ostrovskaya Marina – Senior Lecturer of the Department of Directing,
Kharkiv State Academy of Culture, Kharkiv, Ukraine
<https://orcid.org/0000-0002-4399-6587>
mvoostrovskaya31@gmail.com

The presented study reflects an attempt to make an excursion into the essential world of modern theatrical art, appealing to the notion of the present time as a «realm of visualization» and the complication of forms to the opposition of conflicting aspirations, which, from the author's point of view, appears to be the main impulse of the theatrical experiment. The essential and content features of independent theatrical format are analyzed.

It is emphasized that since its inception, the theater has been an artistic way of explaining life, understanding the world and man's place in it, a detailed projection of the socio-historical context of the era. As a procedural phenomenon, but practically not amenable to fixation – fixation and preservation in physical evidence – this is a phenomenon that arises here and now in empathy, coexistence, which is why it is so relevantly effective and focused on continuous searches and experiments. Speaking about the pressing global trends in the field of culture, it is important to note that the reassessment of values on a global scale is invariably updated: the world passionately clings to the past, but cannot stand still, entering a new era, which is characterized by new general cultural values. Their conductor is the modern theater – the viewer receives something that causes him ambiguous emotions and reactions, which predetermines the motivation of internal intellectual activity. It is summarized that the experimental theater under consideration is a multifaceted construction, basically correlated with the realities of everyday life, but asserting its own artistic laws that dominate life, focused on finding an adequate language for the actual dialogue between theater and modern society.

This is a form of: artistic and figurative comprehension of today's reality, ascending to an intuitive understanding of what lies on the other side of the visible and tangible; experiencing creative power as a way to improve the «world of man»; coding of aesthetic experience and comprehended truth; modeling the knowable and meaningful as the avant-garde of artistic resistance.

Key words: theater art; the actual trend of modern theatrical culture; independent theatrical format; search for an adequate language for dialogue between the theater and modern society.

Formulation of the problem. Theatrical art, having passed a long historical path, is currently moving in the direction of its further development, which is characterized by a higher level of stage practice compared to previous periods. In the space of theatrical culture, there are many pressing problems that require their conceptual theoretical understanding. One of them is the independent theatrical format, including its continuous nature of development. In any case, a certain vagueness of ideas about the essence of this phenomenon prevents today, to a certain extent, from more effectively solving certain applied creative problems.

Over the past decades, many works have been published in which, one way or another, the theory of theatrical culture is presented. However, the need to cover the theoretical problems of theater studies is still relevant in all its versatility.

The axiological point of view is a methodological core for the authors, which allows them to focus on the specifics of theatrical culture as a field of study when considering aspects of the independent theatrical format. In addition, the authors, trying to maintain the scientific nature of the presentation, try to avoid unnecessary complexity, since the work can be aimed at practicing theater workers.

In addition, the author seeks to preserve the scientific nature of the presentation of the theory, to avoid excessive complexity, since the work is focused on practicing theatrical figures.